

על החברה מפני עבריינים ולהציל, אולי, קורבנות פוטנציאליים מיד מאיימת.

גלימה

הפוכה

כ אשר פרקליטת המחוז מדברת על חוש-הצדק, ועל הרצון להביא גאולה לעולם, ניכר כי הדברים יוצאים מליבה. היא נעימת-הליכות, בהירת-שיער, וכל-כולה אומרת נשיות. את עבודתה החלה

שיער הנראית ככוכבנית-קולנוע, אותה דוקטור-למישפטים — כימעט כולן מוכר שרות מאד, היו יכולות להתפרנס היטב בשוק האזרחי.

סניגורים רבים מחייכים למשמע השאלה, ואומרים כי „הכלבתעס” של התביעה מגיי- עות לשם ביגלל תיסכוליהן השונים, בגלל אופיו הקנטרני ונטיותיהן התוקפניות, המוצאות להן אפיק לגיטימי ומכובד ב- תביעה. כמו מורים מסויימים בפנימיות לנערים, הפותרים בכך את בעיותיהם, גם התביעה מהווה מקום מושך לתובעים בדם. כל מי שרוצה לעסוק בענישתם של בני-אדם, ולהוות את „הנוקם והנוטר של החברה”, פונה לפרקליטות.

אידיאליזם

ומס-הכנסה

ל זהו תאוריה יפה, אולם כאשר מייש- מים אותה במציאות ובודקים אחת לאחת את הנשים הצעירות והנאות, בעלות הכישורים המישפטיים הגבוהים, שהגיעו לתביעה, ניכר מיד כי התאוריה הזאת אינה מתאימה להן.

בדרך כלל אין לשופטים ולסניגורים טענות אליהן. הן מופיעות מוכנות לת- קים, ומנהלות את המישפטים בטוב-טעם.

לשרה סירוטה השקפה שלה מדוע מגיי- עות נשים רבות כל-כך לתביעה. לדעתה, נשים זקוקות יותר להזדהות מלאה עם עבודתן. יש להן נטיה טבעית לצדק, ובתביעה הכללית הן יכולות להפגין את יכולתן המישפטית מבלי להקדיש זמן רב לעבודת ניירת ומישרד, ההכרחית בשוק החופשי. הן פנויות הרבה יותר להופעות בבית-המישפט וללימוד התיקים, אין להן צורך להיפגש עם קליינטים ולהכין חי- שובי משכורת ושכר-טירחה, ודו"חות למס-הכנסה.

אם נזכרים בדבריהם של סניגורים מסור- יימים, המתעבים את לקוחותיהם ושונאים את ניהול המישרד, אפשר להבין היטב גישה זו. ברור כי הנשים נמלטות מן ההתחרות הקשה השוררת בין עורכי-הדין הפרטים ומן הקשיים הכרוכים בהחזקת מישרד, ומעדיפות את הביטחון הקיים בעבודה הממשלתית.

סירוטה גם חושבת כי יש משהו אידיא- ליסטי בייצוגה של המדינה, בניסיון לשמור

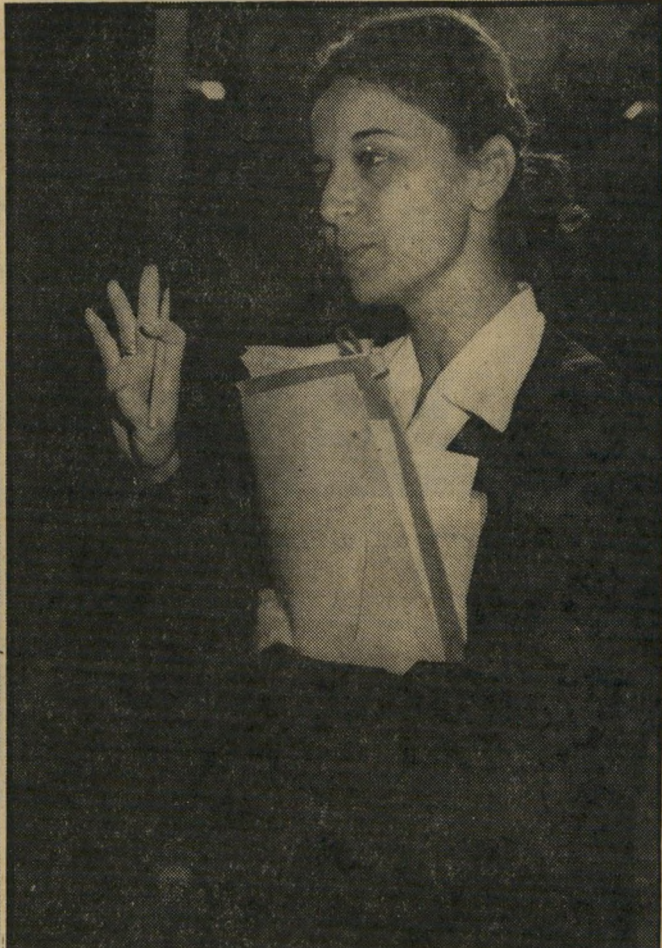
גרוע. רק אחרי שסיים את המישפט הציין בתיקו, גילה לתדהמתו כי שלח לגראפולוג בטעות את כתב-היד שלו עצמו.

ראש

לא רגליים

א נו שוברות את כל המוסכמות. יש לנו פרקליטות שהיו גם יפות וגם מוכשרות, אומרת נציגת התביעה. אולם לדבריו אין כל הבדל בתפקיד בין

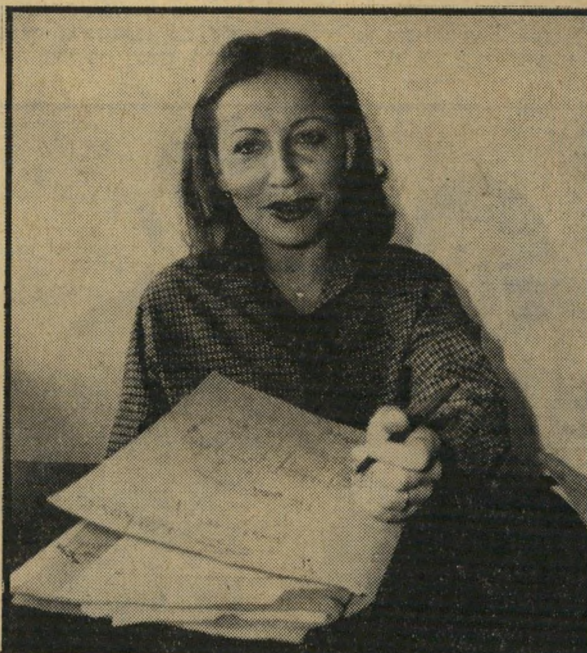
(להטבת תנאיהם ושכרם). כאשר התברר כי אין אפשרות לדחות את המישפט החשוב, דנו בבעייה ותחת לשבור את השביתה ולשלוח פרקליט, שלחו מתמחה, והפור נפל על שרה סירוטה. מאז עברו ימים רבים ומישפטים רבים. אימת-הציבור, שהיתה לה בתחילה, נעלמה לחלוטין. לאחרונה סיימה סירוטה את מישפט שמואל רכטמן בבית-המישפט ה- מחוזי בתל-אביב. „עובדי התביעה הכללית, המוותרים על שכר קוסם בחוץ, מסתפקים בתנאי-עבודה

תובעת ערנה ארבז

תובעת קרה רג'אנו

מבטי הערצה בעיני הנאשמים

תובעת פנינה דבורין

תובעת שרה פריש

צעירות ויפות בקומה החמישית

סירוטה בבית-המישפט יותר הזדהות

גבר לאשה, הכישורים הנדרשים הם כיי- שורים שבראש, ולא של חיטוב הרגליים. גם האווירה הטובה, השוררת במקומות מסויימים בפרקליטות, מושכת את האנשים לקשור את גורלם בתביעה. העבודה נעשית, ואם הופכת התביעה הכללית יפה יותר משנה לשנה, מי יתלונן על כך?

מינימליים, חסרים סיפרות מיקצועיות, כוח- עזר ופקידות. הם החלוצים האחרונים של תקופתנו, היא אומרת בחיוך. היא מספרת את הסיפור הידוע של ברנרד שאו, על פרקליט התביעה שלפני הופעתו במישפט- רצח חשוב שלח לגראפולוג את דוגמת כתב-ידו של הנאשם וקיבל חוות-דעת שהאיש הוא בעל נטיות רצחניות, ואופי

בפרקליטות המדינה לפני כ-18 שנה. גם את התמחותה עשתה בפרקליטות, והיא זוכרת עד היום כמה נבוכה היתה כאשר גילתה, בהופעתה הראשונה בפני בית- מישפט, כי לבשה את גלימתה הפוכה. היא גם זוכרת כיצד, עוד בהיותה מת- מחה, נאלצה יום אחד להופיע במישפט- רצח. היה זה בזמן של שביתת פרקליטים